

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 6 listopada 1975 r.

w sprawie gospodarowania kamieniami szlachetnymi i ozdobnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49, poz. 238 i Nr 50, poz. 245 oraz z 1958 r. Nr 22, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady gospodarowania krajowymi zasobami naturalnych kamieni szlachetnych i ozdobnych, które mogą być wykorzystane do wytwarzania wyrobów jubilerskich, pamiątkarskich oraz galanterii artystycznej, i wyrobami wykonanymi w całości lub w części z tych kamieni.

2. Wykaz kamieni szlachetnych i ozdobnych, o których mowa w ust. 1, zwanych dalej „kamieniami”, stanowi załącznik do rozporządzenia.

3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii może uzupełniać wykaz, o którym mowa w ust. 2.

§ 2. 1. Gospodarowanie kamieniami obejmuje ich pozyskiwanie, skup, obróbkę, przerób i zbył.

2. Pozyskiwanie kamieni, z wyjątkiem zbieractwa, odbywa się zgodnie z odpowiednimi przepisami o eksploatacji złóż kopalni.

3. Osoby fizyczne mogą pozyskiwać kamienie zarówno do celów zarobkowych, jak i niezarobkowych, tylko w formie zbieractwa.

§ 3. 1. Prezes Centralnego Urzędu Geologii:

- 1) określa obszary i miejsca występowania kamieni, prowadzi rejestr tych obszarów i miejsc, a także ustala wartość gospodarczą kamieni,
- 2) przeprowadza w porozumieniu z właściwymi ministrami i organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego okresowe analizy racjonalnego wykorzystania kamieni,
- 3) może ustalać obszary, na których pozyskiwanie kamieni prowadzi tylko przedsiębiorstwa państwowe.

2. Ministerstwa (urzędy centralne), terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz zarządy centralnych związków spółdzielni i rzemiosła obowiązane są dostarczać Centralnemu Urzędowi Geologii danych i informacji niezbędnych do wykonania zadań, o których mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Obowiązek wydobywania kamieni ciąży na przedsiębiorstwach państwowych wyznaczonych przez właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, jeżeli taki obowiązek nie został zgodnie z art. 27 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) nałożony na przedsiębiorstwo przez okręgowy urząd górniczy.

2. O wyznaczeniu przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) zawiadamia:

- 1) właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, jeżeli przedsiębiorstwo eksploatuje złożę kopaliny, której wydobywanie nie podlega prawu górniczemu,
- 2) właściwy terenowy okręgowy urząd górniczy, jeżeli przedsiębiorstwo eksploatuje złożę kopaliny, której wydobywanie podlega prawu górniczemu.

3. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz okręgowy urząd górniczy, o których mowa w ust. 2, nakazują uzupełnić plan racjonalnej gospodarki złożem albo odpowiednio plan ruchu, jeżeli w planie nie uwzględniono obowiązku wydobywania kamieni mimo ich występowania w złożu.

4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący przedsiębiorstwa wyznaczone do wydobywania kamieni stosują w tych przedsiębiorstwach w ramach obowiązujących zasad płacowych odpowiedni system materialnych zachęt w celu zapewnienia efektywności pozyskiwania kamieni.

§ 5. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej nie wymienione w § 4 ust. 1 mogą pozyskiwać kamienie po dokonaniu zgłoszenia właściwemu terenowemu organowi admi-

nistracji państwowej stopnia wojewódzkiego i uzyskaniu potwierdzenia tego zgłoszenia.

2. Jednostka, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana do zapewnienia obsługi geologicznej przy pozyskiwaniu kamieni.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki społecznej, o których mowa w § 4 ust. 1 i § 5, są obowiązane zbywać pozyskane kamienie jednostkom skupu wyznaczonym przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z właściwymi ministrami, zwanym dalej „jednostkami skupu”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, które pozyskują kamienie do celów zarobkowych.

3. Skup kamieni od osób fizycznych odbywa się anonimowo.

§ 7. 1. Centralny Urząd Geologii sporządza bilans skupionych kamieni.

2. Jednostki skupu są obowiązane informować raz na kwartał Centralny Urząd Geologii o ilości skupionych kamieni z podaniem ich rodzajów.

§ 8. Jednostki skupu zbywają skupione kamienie zgodnie z wytycznymi Centralnego Urzędu Geologii.

§ 9. 1. Obróbka i przerób kamieni mogą być dokonywane przez jednostki gospodarki społecznej i rze-

mieślników oraz przez artystów będących członkami związków twórczych bądź mających uprawnienie do wykonywania zawodu artysty plastyka.

2. Jednostki i osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane prowadzić ewidencję nabycia kamieni z podaniem jego źródła, ewidencję zużycia kamieni oraz ich zbytu.

§ 10. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług zapewni podjęcie przez właściwe jednostki organizacyjne współpracy i koordynacji działalności w zakresie obróbki i przerobu kamieni przeznaczonych do wytwarzania wyrobów jubilerskich, pamiątkarskich i galanterii artystycznej oraz w zakresie zbytu wyrobów wykonanych w całości lub w części z tych kamieni na zasadzie porozumienia gospodarczego w trybie przepisów o współpracy i koordynacji gospodarczej.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług wyznaczy w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego jednostkę wiodącą w porozumieniu, o którym mowa w ust. 1.

§ 11. Wyroby wykonane w całości lub w części z kamieni podlegają zbytowi na rzecz jednostek gospodarki społecznej i nie społecznej, prowadzących działalność handlową w trybie obowiązujących przepisów.

§ 12 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1975 r. (poz. 209).

Wykaz kamieni szlachetnych i ozdobnych.

I. Minerale

- 1) fluoryt,
- 2) gągat,
- 3) gips — odmiany: alabaster, selenit,
- 4) granat — odmiany: almandyn, demantoid, grossular, pirop, uwarowit,
- 5) kwarc — odmiany: ametyst, awanturyn, agat, chalcedon, chryzopraz, cytryn, jaspis, karneol, kryształ górski, kwarc zadymiony, morion, opal, praz,

- 6) malachit,
- 7) nefryt,
- 8) serpentyn — odmiana serpoft,
- 9) skaień — odmiany: amazonit, kamień księżycowy, kamień słoneczny, labrador,
- 10) topaz,
- 11) turkus,
- 12) turmalin.

II. Skały

- 1) drewno skrzemieniałe,
- 2) lidyt,
- 3) marmur dolnośląski,
- 4) migmatyt,
- 5) pegmatyt,
- 6) serpentynit,
- 7) skarn,
- 8) wapień krystaliczny.